

NÓGRÁDI LAPOK

ÉS HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szállási rássára s a nyilatkozó vonatkozó minden közlemények a szerkesztőség küldendő.

Hirdetések díja: öt hasábon petiőz 5 kr. — Nagyobb és többhónori hirdetések jutányosabb árakban.

Bélyeg minden belkötésnél 20 kr.

NYILATKOZÁSOK ÁRA 20 KR.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.
Egyenlő részletekben: 15 krajczár.

Ülésnapon a kiadóhivatalnál lehet H.-Gyarmaton.

Kiadványi pénzek reklamáltak és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK

A „NÓGRÁDI LAPOK”

1888-ÍK ÉVFOLYAMÁRA.

Egész évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.
Egy hónapra — frt. 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz érkezve — lejegyzésrészben postautalványnyal — a nyomtatandó példányok s pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

KEK LASZLÓ,
kiadó és lapnyilaltos.

HORVÁTH DANÓ,
felelős szerkesztő.

Egy kis reflexio.

A „Nógrádi Lapok” folyó évi 9-ik számának vezércikke a katona sorozás alkalmából egy elszomorító tényről beszél, t. i. „a mai nemzedék satnyul. A kétségtelen bizonyítékot nyújtja a kormány azon intézkedése, hogy az unjoneozásnál kénytelen negyedik korosztályt állítani, mert a három korosztályból a szükséges unjoneozásnál nem kerül ki.” Ez a szomorú tény az által lesz kétszeresen elszomorítóvá, hogy ezt a kormány csak a katona sorozás eredményéből tudja meg, holott Magyarországon ezt már évek óta minden nyílt szemű ember tudja. A lapokban is sokszor említve volt már az.

A „Nógrádi Lapok” 1874. és 75-ik évi folyamában is volt már jelezve ezen aggodalmat keltő tény immúnus volta. Az 1875. évi folyam 50-ik számában „Mezőgazdasági bajaink III.” című alatt fözetesen elő volt adva: miként táplálkozik a mezei munkás nép alsóbb osztálya, s miként neveli gyermekeit. Ki volt mulatva, hogy annak nem lehet más következtetése, mint a halandóság tetemes fokozódása, s az új nemzedék elsatnyulása, mert a természet törvényei eszathatatlannak, az ok- és okozat közti összefüggés mindig megvan. A mostanában sorozás alá kerülő ifjú nemzedék akkor volt gyermek korban, azoknak mikénti neveléséről volt véve a minta, s ime most, 13 év múlva tűnik ki, hogy a felszólalót nem pessimistius világnézet, hanem a nép életmódjának alapos megfigyelése vezette, s az azokból levont következtetések nem voltak túlzottak. Mi volt hasznuk? semmi. Elhangzottak mint kiáltó szó a pusztában. Még csak eszméserésre se adtak alkalmat.

Amde a természet halad a maga útján. Mi-

után az okok, melyek a halandóságot, s a testben elsatnyulást előidézik, nem csak megvan, de fokozott mértékben növekednek, a baj még nem érte el tetőpontját, még folyton növekedik. A testet lelket megölő pálinka fogyasztás évről évre emelkedik, de azért annak hogy a lakosság száma évről-évre fogy.

Az országgyűlés megalkotta a szeszadótörvényt, de annak egész tendenciája csak oda irányul, hogy minél több jövedelmet hozzon az államnak. A pálinka fogyasztást csak ott fogja csökkenteni, a hol a fogyasztónak magának kell megfizetnie annak tetemesen felemelt árát. A mi vidékünkön azonban ez is a gazdaközönséget fogja sújtani, mert a munkás a már megszokott három decit emeli engedi s csak oda megyen munkára, a hol azt rendszeren megkapja. Egy községben csak egy uraság legyen olyan, ki azt megadja, a többi is kénytelen megadni. Így aztán halad a baj az eddigi nyomon, a munkás nép satnyul és fogy, pedig épen az ellenkezőre volna szükség, mert a rohamosan haladó erdőirtások következtében szaporodnak a megművelést kívánó szántóföldek, a haza védelmére is több több katona kívántatik. Tehát a haladás épen visszas irányul lévén, ennek nem lehet jó következtetése a hazára nézve.

Bizony ideje volna, hogy az illetők komolyan gondolkodni kezdjenek ezekre, a míg nem késő! — Videant consules, ne quid respublica detrimenti capiat!

Madách emlékügyi értekezlet.

A Madách emlékügyben, mint előre hírdetve volt, az értekezlet febr. hó 26-án tartott meg B.-Gyarmaton a megyeház kistermében. Az értekezlet nagymélt. Szontagh Pál úr, mint az emlékügyi bizottság elnöke vezette. Jelenvoltak Pajor István helyettes elnök, Horváth Danó emlékügyi jegyző és Havas Gyula pénztárnok, a bizottsági tagok közül: Seitovszky János és Komjáthy Anzelm urak, az ügy iránt érdeklődők közül ott álltak: Nagy Iván, Madách Károly, Tihanyi Ferenc, Steller Antal, Reményi Károly, Sztranyavszky Géza, Vannay Ignác, Verss Ernő (horpasi), Tapolesányi Ferenc, Tomesko Nándor, Kemény Gábor, Szoboszlay Mór, Kövér János, Wagner István és Vilim József urakat.

Az értekezlet Szontagh Pál úr ó nagyméltósága határos beszéddel nyitotta meg, beszédeiben irányt adott az értekezletnek, s kifejezte egyszerű színt azt is, hogy az emlékügyi bizottságnak működése ezuttal befejezést

nyert, s kéri az értekezletet, hogy a begyűjtött összegnek további kezelése felett intézkedjen, s a begyűjtött összeg számba vétele mellett határozza meg azt, hogy mily emelkekkel tiszteljék meg Madách Imre halhatatlan irónkat, aki világhírolalmi művével „Jezegit monumentum aere perennius.” Kéri továbbá az értekezletet, hogy őt az elnöki tisztsg alól mentse fel.

Ezután Horváth Danó emlékügyi titkár előterjesztést tesz a volt értekezlet határozatairól s az eddig tett intézkedésekről, majd Havas Gyula emlékügyi pénztárnok bemutatja számadását, melyek szerint a Madách emlékügyre befolyt tőkelen összesen: 1790 frt 70 kr.; ezen tőkének összes kamatai 1887. évi december 31-ig terjedő leszámolás szerint kitesznek 804 frt 69 kr., és így a rendelkezésre álló összeg 2595 frt 39 kr. Megjegyzi a pénztárnok úr azt is, miszerint tudomás van arról, hogy Fáy Albert úr, magyarosodási ügyünk derék hajnoka, a Madách emlékre szintén gyűjtött nagyobb összeget, melyet pénzügytiszteleg gyűmölösztet. Ezenkívül Pajor István helyettes elnök bejelent, hogy Jozsaszky Danó úr 10 frtot fog aláírni az emlékügyre. A pénztári számadás megvisszagalására, átvétele és átadására Pajor István úr elnökléte mellett Sztranyavszky Géza és Vannay Ignác urak küldettek ki.

Ezek után az emlékügy melyensége vétettél tárgyalás alá, s egyhangolag elfogadott lapunk mult számában is közzétett ama indítvány, hogy a begyűjtött pénzügyből elsősorban Madách Imre arczképe lefestessék, s arczképe a vármegye díszes nagy termében helyeztessék el, a megmaradó pénzügyből „Madách Imre alap” nevű alapítvány alkotandó; ezen alap kamatainak feléből a b.-gyarmati polgári iskola, másik feléből pedig a honoszi állami főgymnásium és állami tanítóképzede növendékeinek előzőleg közzétett pályázat utján évről évre beérkező iródművei jutalmaztatni fognak.

A bizottság működését befejezettnek mondja ki, s a további intézkedések czéljából ezen értekezletből kifolyólag Nógrád vármegye törvényhatóságát megkeresi, miszerint a begyűjtött pénzügyösszeget átvenni, annak további kezelése s gyarapítása iránt intézkedni szándék-jék; továbbá felkértek a vármegye, hogy egy kijelölt és illette bíró „Madách emlékügyi” bizottságot alakítson, mely a jelzett tanintézetekben a pályázati kérés-eket fogja fel, a beérkező iródműveket bírálja meg s a jutalomra érdemes dolgozatokat a Madách család legidősb fitagjának küldje meg, ennek tartványt fenn ama joga, hogy a jutalmazandó tanulókat kijelölésére nézve végleg határozzon.

Elhatározott továbbá, hogy a vármegye megkerestessék az iránt, miszerint Madách Imre arczképét fes-

TÁRCZA.

Flóra.

(Rajz.)

Hideg esőspó tavaszi szél szalad végig az alig lombosodó bokrokon, megrázva a gyenge ágakat. — Szegény kis virágok dideregve bujnak össze, félreken sutfognak, fázó gyöngy fagyjakat a napsugár elé tartják, melynek melege nem bírja őket övni a merész fuvallat elől. — A kis „árvasokák” könnyes szemmel fordulnak védasszonyukhoz. — Flórához, kérve őt, ne hagyja őket itt elvezni a szabadban, mikor még ávgházban volna helyök, de mostoha kezök kiűzők őket a védfalak mögü. — ki a meleg lákból a zord hidegbe — és így tovább a többi is panasszal telve.

Meghallja Flóra, a virágok istennője a siránkozást s visszahelyezi őket meilnyökhöz: „Nem hagyjak itt gyermekeim, gondolatokat én viselem!” — és letérli a könnyeket, ápolja, melengeti a meredt tagokat, és lön újra boldog virulást!

— Olguskám ne sírj! Suttogja a kilencz éves Miczi hét éves kis hűgának, — hisz holnap már lesz mamánk, nem leszünk árvaik. — azt mondja jó apának, hogy ő nekünk csak jó mamát fog hozni, majd nem lesz foltos kis ruháskánk, nem ver meg többet Rézi, — új mamánk is olyan jó lesz, mint aki ott az égben van.

— Oh Miczi, ha úgy lenne, de épen Rézi mondta, hogy várjon csak, mostohája majd nem bánik ám olyan könnyesen, mint az édes mamája, majd kell magának is már dolgozni és ha nem, majd koptal, meg fog elverni, ha szót nem fogat! És tovább zokog a kis szöke fűrtől lányka, a búsán testvére is kihalt, összeroborult, könyök egybefolytak.

— Ne féljete, itt vagyok én, — mondá szilárdan a 12 éves bánya, — on nem hagyak el benneteket, ha mostohánk rosszul bánik velünk, akkor —

— Akkor? — Kérdi félénken a Miczi. — Akkor kimegyünk a mama sírjára és ott addig zokogunk, míg mi is meghalunk! Így tanakodna a kis árva leendő sorsukról, migem egészen beszédelt. A sütség maga is rémitőleg hat a beteg kedélyre. Nincs ki rajjuk gondoljon, atyjok tegnap hagyta el még őket, hogy az új mamával jöjjen vissza. Csak Rézire vannak bízva, ki a házat vezeti, őket gondozza, — oh Istenem milyen durva kezekkel! — Most is mérgesen ront be: „Hát maguk mégis sötétben vannak? Itt a vaesora, egyenek, ez az utolsó mi én adok, holnap majd ad mostohájuk jobbat, — tudom, nem köszönik!” — és minőgyék elé oda lők egy-egy lányort.

Szegény kiscsikéek chesek és csak le-henyelnek egy-egy rozsfalatot. Nem így volt ez egy év előtt! Milyen rendes köz rendezte mindet, milyen jó kis ételke volt naponta, milyen csinos kis ruháskába jártak, de a jó Isten magához vette — anygal lett a mama. — És ok, oh mennyit sírtak érte, milyen most ez a kis lakás, mely mindig oly rendes és tiszta volt. Egyik esedő a másik után lassankint szétment, meghomlott minden, minden . . . Szegény apa szomoró szemmel látta mindent, — hivatala egész nap távol tartá, — és gyermekeit elhagyatva.

— Oh bocsáss meg te ott a magasban! Ha elvetted örögalvonal, gondoskodnom kell, hogy gyermekeimnek há gondozója legyen! Faradt fejt banatosan lehajlja, nem egy könyv tolt szemeibe, látva kis árvaik. — Hozok nektek ismét anyát, jót, hűt, — fog ő is szeretni, nem lesztek többé elhagyatva!

Éji esed borul a kis lakra, alusznak az árvaik is. Még ott ragyog a könyv szemekén, de mosoly vonal el

ajkukon, mert anyáról, jó anyáról álmodnak; — nem is tudják, hogy egy nő ül ágyasokjuk mellett, szeliden hosszan nézi a kiscsikéket — összenesökölja a kedves kis arczokat. „Szertén, igen szeretőn foglak édesim, nekem nemesnek gyermekeim, ti lesztek sávenhöz nőve, anyatök, jó anyatök lesztek, ezt ígértem; — ne féljete, nem mostohát kaptok! S ha van tulvilág, melyből le lehet tekinteni, néz le anyjok és áld meg minket!”

Kezét összekulesolja, — az igéret szívből jó, a szív meleg és tiszta érzésével telt.

— Flóráim, az ég adott nekünk, bizom, hiszek benned, nem hiába bíztattam kicsinyeim, hogy újra lesz mamájok, hisz úgy hiányzik nekik!

Es az új nap összebörül, s önnapi szent eskü fűzi őket örökre egymáshoz; ott az alvó gyermekek mellett. De ime, a kis fiú, ki külön fekhelyén felebréd, figyelemmel tekint oda, nézi az új anyát — látja, mint esökölja kis hűgát — felszökken, oda borul, szemeibe néz; oh hisz te jó mama fogsz lenni, te nem vered meg kis testvéreim, mi is fogunk téged nagyon szeretni, ugye te a Flóra mamánk lesz, így mondta papa — de az a esunya Rézi gyere-ijesztett, hogy te egyetlen mostohánk fogsz lenni!

Es az új anya megvan hatva a gyermekek szív kifakadásán, ő is elhalmozza esökjával, ő is biztosítja szeretőre.

Boldog lett ismét a kis család, nimes ott már a esunya Rézi, megint jó kis ételke körül az asztalra, nimes többé foltos ruháská — mert Flóra maga megtartotta igéretét, őrszelleme a családnak, gondozója az árvaiknak, és az elköltözött szöhebe onnan a magasból le-letekinít övőire, s nem háborog többet, nem jön le éjente arvához zokogó; — mert van ismét jó anya a háiban!

tesse le, az arczképet a megye dísztermében helyezze el s az arczkép/ünnepélyes leleplezetése iránt a további intézkedéseket tegye meg.

Végül az értekezlet arra kéri a vármegyét, hogy a „Madách emlékönyv” bizottságba; Szontagh Pál, Madách Károly, Setovszky János, Pajor István, Huszár László, Reményi Károly, Sztranyavszky Géza, Vannay Ignác, Komjáthy Anzelm és Horváth Danó urakat válassza be.

Szó volt az értekezlet megnyitása előtt arról is, vajjon nem volna-e kegyeletes dolog, hogy Madách Imrének alsó-sztrégovai elhagyott sírja és az a felett épült s most már romladozó felben lévő kápolna helyrehozzassék és illette a sír felett emlékkő állíttassék fel? Ezen eszme azonban eljuttatott, mindenképp meg lévén győződve arról, hogy a sírt és kápolnát Madách Imre örökösai rendbe fogják hozni, és sírkövel is állíttatnak a gyermekét hán szerető és meglehetősen vagyonl hátrahagyó apa handjára fölé.

Pár szó az ugynevezett cenzualistákhoz.

Tapunkban már többször volt említve azott sajátulatos körülmény, hogy mióta a balassa-gyarmati tagosulási perben az egységesség megkövetelt, tehát mintegy 28 év óta azon 300 holdnyi földterület, mely az ugynevezett cenzualistáknak legelő illetmény fejeiben adótt ki, mindaddig jó formán birtokba sen véve, használatlanul tereng a kovári út baloldalián, s a régi pesti út mellett; mert azon 95 frt 50 kr, amennyi mint haljnak Schmidl és Schwartz Sámuel legeltetési árenda ezimén fizetnek a városi pénztárba, ahonnan ismét e jövedelemből a cenzuspert folytató ügyvéd költségei és díjai egy része fizetetik, ez 300 hold legelő után elenyészőleg kevés.

Ha pedig az egyes cenzualisták közt szétosztatnák a legelő, tekintetbe véve a parcellák szük voltát, továbbá e földek fekvési helyét s futóhomoktermészetét, és leszámítva a hozzáadó harizadik terfogatót valamint a megrüvelési költség birtoklásába megmaradó 5—600 □-ol futóhomok külsőség így sen jövedelmeznie sokkal többet, mint jelenlegi parlagállapotában.

Ép azért örömmel fogadjuk a „Nógrádvármegyei gazdasági egyesület” igazgatóságának e lapok hasábján már szóba hozott azon tervét, hogy hajlandó a kérdésszerű futóhomok terület egy részét a tulajdonosoktól méltányos feltételek mellett megvenni és phloxkeramentes szőlőtelepülést átalakítani.

Ezen célba vett átalakításnak elővünk fejlődése tekintetben közelebb és közelebb elonyvást szükségtelen bővebben részletezni s ugyanazért hisszük, miszerint az illető birtokos urak méltányos feltételek mellett hajlandók lesznek szerződésre lépni Gazdasági-Egyesületünkkel.

Es téve, hogy ezen egyesület holdját 30 forintjával hajlandó volna megvenni, ezen ár mellett, szemben a mostani 95 frt 50 krajczár bérösszeggel a legelők 450 forint jövedelemnek felelnek meg.

De ismétéljük, hogy az egyesület csak egy részt mint egy 100 holdnyi területet vagy talán ennél is kevesebbet óhajt megszerezni; a felmaradó földre pedig úgy véljük, legcélszerűbb lenne, ha városunk mint erkölcsi testület iparkodnék a tulajdonjogot megszerezni, hogy ott erlőt neveljen s ezáltal legyen miből fedeznie az egyházi férfiak és az iskolák fajrandóságait és legyen ádülő helye is a közönségnek.

Szóba hoztuk e kérdést, mert mint értesültünk, az értekezlet egybehívása küszöbön áll; s ily dolgokban a halaszgatás csakugyan mit sem használ, csak kárral jár. Hol lennénk ma, ha előénk 25 évvel ezelőtt e tárgyban gyakorlatias határozatot hoztak volna!

Az én emlékiratom.

(Adalék B. Gyarmat város történetéhez.)

Írta

Bodnár István

(Folytatás.)

Es most kérem a szives olvasót viselt dolgain meg-hallgatására. Megtánulhatja azokat, mire képes az olyan ember, a ki agyában és szívében érzi az isteni szikrát, mely a semmiből is tud teremteni. De az utóbbi el legyen készülve az áldozatokra; el a tövis koszorúra is, melyet a tömeg a eserkoszoróval egy idejűleg kézen tart, és nem az érdelem, de a sikerhöz képest osztogatja. A kiillette ninesen, ne fogjon a semmiből teremtés isten munkájához; hanem csapjon föl zsorúsának és számítgassa kinséit.

1842-től 1848-ig a közügyekre nézve kevés történt B. Gyarmaton. Néhai Szerényi-Kiss Anna, a szomorú véget ért urnó kezébe látszott venni a kisdósfőda ügyét és rendezett több mátkósvölvi előadást s tánczigalmat ennek javára az ugy nevezett kis megye házára hódységeiben, a mi napjainkban át van alakítva. A kisdósvót több pártfogó napi vendégként asztalához fogadta;

de teryszerű alkotás hiányában a szalmatűz ellobogott, s az óvoda csakhamar elbukott.

Az 1848-ki eseményektől különösen a lakosság iparos, kereskedői és értelmiség osztályait képező öfismadisták urbeli felszabadításától, az intézetekre nézve sokat reméltem; de az akkori uradalmi képviselők felszabadulási kocssegetései csak népszerűség hajhászai volt; mert a kártalanítási eljárásokonkonokul fogaltak a cenzualisták urbeli voltát, és az csak is 1887 október 15-én lett illetéleg megállapítva; eadig pedig Damocles-kardjaként lebegett a kényszer megváltási kötelezettség fejük fölött.

A szabadság-habörü elfojtása után, a jó hazatáakra szomorú sors várakozott. En is kivételten a magam osztályrésztől több hónapi pozsonyi fogságban; de emél sajátos volt, hogy közel negyed fél évig el voltam tiltva az ügyvédi gyakorlattól, életem és családóm fenntartásának ezen egyetlen eszköztől. A mint azonban 1856 május 6-án jogosultságomat visszanyertem; hazatitni kötelelősegennek ismertem, Kapó Ede nádralmege es. kir. főnökhöz folyamodni, hogy engem a b. gyarmati nemzeti iskola, helyesebben a r. kath. hitközség elemi iskolája gondnokául neveztek ki.

A nevezett főnök emlékezetének tartozom azzal, hogy midőn vissza magyarisulási számlékomat neki, a magyar embernek leplezetlenül elmondtam: könnyek bodultak szemembe, és kívánságomat örömmel teljesítette. A kinevezési okmányt egész kitörjedésben ide íktatom:

7614 sz. Tekintetes Bodnár István urnak. A község előjárónak a helybeli lelkésznek egyetértéleg tett javaslatára folytán, ön ezen rendelt által a b. gyarmati iskolának világi fő ügyvezetőjévé nevezetük ki. Megváratik, hogy ön a benne helyezett bizalomnak teljesen megfeleljen, s a gondjaira bizott iskolának javát az ide melkelt utasításban előszabott kötelelősegek pontos teljesítése által előmozdíttani törekvendik. B. Gyarmat 1856. évi december 10-én a es. kir. vármegye főnöke Kapó (p. h.) (Az utasítás német nyelven volt kiadva, ugy lát-szik Bécsből.)

Mért közlöm ezen erekljeszerű kinevezést, mert ez képezi azon mustár magot, mely az én gondos apó-lósom alatt terelődés fáva nőtt és szülő anyja lett az óvodától kezdve az egyházt gyorsan követő képező intézeteknek, mint látni fogjuk; s így ez tette fejermé az érdem-koszorút, de egyszermidőn kezembe adta a koldus botot is a nélkül, hogy arra okot szogállattam volna, mint ezt elbeszélendő lesznek.

A gondjaimra bizott egyház szép iskola épületnek tetőzte is több évtizedes beizás folytán annak belseje is romlásnak indult. Ezt kellett mindenek elől rendbe hozni. Végig koldultam az országot, sorba evőm a fő papságot és jó értelmű főnemességet. Hangsúlyoztam, hogy a egyes nemzetségi b. gyarmati róm. kath. egyház és annak iskolája van hivatala, a nemzeti nyelv fenntartására s terjesztésére. A hazafias irányú kérvényeknek szép sikere lett. Legyen áldva az emlékező V. illat Ferdinánd väci apának ki 100 frt, Kunszt kabosai érsöknek, ki 50 frt, Gr. Zichy Károlynak, ki szintűgy 50 forint kegydonományt küldött és az adakozóishan sokan több kevesebb részt vettek. Az épületet rendbe hoztam. A leg-kevesebb szükség folyóze lett.

Nagy akadályul szolgált a két öreg tanító, kiknek egyike a kántor, nem birt fölelmi iskolára a mire téskedtem, képtelenség; a másik pedig a ki gynnáziumot végzett egyén volt, egészletetlen elmsége volt a hangzatoslati rendszernek, áthozván az újítokat, a kik a szofagolási módszert előlítotték. Ezen sok érdemű öregjel megnyújtazás által lehetett megszabadulni, csak hogy az iskolának alig volt alapítványokból három száz forintra terjedő jövedelme, a mi a folyó szükségleteket távolról sem fedőzte.

Az akkori áldott emlékü Setovszky primáshoz folyamodtam tehát, hogy a nyugdíjazandó tanító részére az egyházi alapítványokból rendelje segélyt. Megkaptuk a legmagasabb nyugdíjat, emlékezetemre 100—120 frtot, Hozzá kellett fognom a kivétel nehéz mesterségéhez, a mi katolikusoknál szokalmak és azért a hívek nehezen tudják elviselni. Az adó egyenes arányában történt kivétel igazságtalan; mert sok nagy adózó szegény ember; míg a fővény ki tudja magát vonni a nagy-megadóz-tatástól. Leg célszerűbb lenne az iskola adót néhány osztályban megállapítani, és azután titkosan megválasztott bizottság által az adókat megosztályozni, azoknak a közvélemény által ismert módos vagy szegény alapítványhoz képest. A bizottság azután esküdtészi hatalommal titkos szavazattal sorozzon mindenkét a maga osztályába és ritalálja a mennyire emberleg lehetséges az igazságot. Lehet a bizottságot fogadalommal vagy esküvel is kötelezni az igazságos eljárásra.

Figyelmét érdemel, hogy miután a-kat. egyházban a papi hatalom uralkodik; én a világi teiera profánat ügyekre nézve, oly tekintélyes képviselők föllállítását hoztam javaslalra, mely tisztelben tanultán a papságnak a szent teiera sacral dolgokra vonatkozó minden jogait kizárólóg csak az iskola anyagi szükségleteivel foglalkoz-zék. A primás az egyház-község ebből határozatot s a képviselők megválasztását, jóváhagyta, s így birtunk oly

képviselőkkel, mely a közzagzatáskhatóságot által meggyamolttva, az egyház-község saját körében hasznosan működhetett.

Volt amny belátásom, hogy a népszerűséget hajhászó, s azt már magukhoz ragadó egyéneket, a díze-hivatalokra, első sorban az elnökségre stb. megválasztat-tam; hogy azok szárnyai alatt kitűzőtt tezejámat utó-érhessen. Nem mulasztottam el, ha szükségem láttam, őket hírlapilag és megdöcsöitni, s az erelmény orozslányrészet nekik tulajdonítani; mert hiába, így írják a históriát, jó lesz ezt megjegyezni annak, a ki példámul akarja követni; mert a molod aranyakat ér. A ki nagy dolgok kivételre vállalkozik, először is mondjon le a húságról és szoktassa magát ahhoz, hogy a bennünk működő isteni szikra így ürességekre, holmi érdemjelre stb. nem szorul; hanem gyönyörködik és elmélkedik az esztorgani basilika eme fölértel fölött. Quea sursum sunt, quareite (az keresettek a mi a magusban van.) Mintha azt mondaná: Ne járjon lent az eszték a lelkek a portban a sírban; mert ott elmerül.

(Folytatás következik)

A b. gyarmati takarékpénztár közgyűlése.

A b. gyarmati takarékpénztár febr. hó 26-án tartotta meg 21-dik évi rendes közgyűlést, Szontagh Pál úr ő nagyméltósága vezetésével, a ki körinkben megjelent. A részvényesek Szontagh Pál urat, minjárt az ülés elején közörművel és lelkészföltéssel kérték fel az ideiglenes elnöki tisztség vitelére.

Az igazgatósági jelentésből a részvényesek kelve-szőlten hangulattal vették tudomásul, hogy miután az in-tézet értékpapírját 1887 évi decz. 31-én 136 % -al esők-kentek, s így a beszerzési árnál 28,680 frttal szállottak alább, a múlt üzleti évre osztalék egyáltalában nem adá-tik ki, sőt elhatározatott és e részben az alapszabályok 7. §-a ki is bővítetett, hogy egy külön tartalék alap szer-veztessek, mely az osztalékokat a papírok árfolyamának hullámzásaitól mentse meg.

Mindannak dacára, hogy a múlt üzleti évre osztalék nem lett megállapítható, a közgyűlés elfogadta az igazgatóság ama javaslatait, hogy a honvédmunkáznak 30 frt, a nőiradim. gazdasági egyesületnek 50 frt, a sztrák fiók egyeslet meghatalmazottjainak 300 frt és a felügyelő bizottsági tagoknak 300 frt tisztelet díj az 1888-dik évi reménybelik nyermény terhére kifizetessék. Nagyobb vi-tára adott alkalmat azonban Kondor József részvényes indítványra, ki az igazgatóság és tisztségviselői javára 1200 frtnyi tisztelet díjat kért kiutalványoztatni szintén a reménybelik nyermény terhére. Ez ellen Weisz Dávid szó-lalt fel és határozottan kijelentette, miszerint nem sza-vazza meg az 1200 frtot már azért sem, mert az igaz-gatóság tantítménye eskakis a tiszta nyermény percentszá-j szerint utalható ki, tiszta nyermény pedig nines, s kélli hogy ezen alapszabály ellens intőzködést a törvényesek jóváhagyta. A tisztségviselők tiszteletdíja ellen nines kifogása. A nagy többség azonban megszavazta az 1200 frt tiszteletdíjat. Ezen díjba az elhált igazgatósági tagok örökösai is megkapják az aránylagos részt.

Módosították az alapszabályok 23 és 29 §-a is, s egy helyettes igazgató helyett ezental kettő lesz es pe-dig aképp, hogy az első helyettes igazgató a sztrák fiók-inlézethez választandó lesz.

Az igazgatóság és felügyelő bizottság intőzködséit Kövy Tivadar úr, az intézetnek egyik alkotó tagja és köz-dettől fogva ügybuzgó ügyésze kimerítően előterjesztvén, azok tudomásul vettek, a vasúti aláírások leszámlitá-sára vonatkozó igazgatósági intőzköds a közgyűlés által is minden észrevétel nélkül elfogadattott.

A múlt évvel az igazgatóság és felügyelői tagok mandátuma lejárván, e közgyűlésen a választások is megellettek. Készekevűl a választás volt a közgyűlés-nek legérlelősebb tárgya.

Havas Gyula lévén a szavazatszedő bizottság el-nöke, ennek jelentési szerint elnökül, a beadott 201 sza-vazattal és így egyhangulag Szontagh Pál úr ö nagyméltósága választatott meg, alnökül: Hanuly László 130 szavazattal Szabó János 52 szavazattal ellenében.

Igazgatóul egyhangulag Vannay Ignác eldigi helyettes igazgató. A sztrák fiók intőzköds első helyettes igazgatónak Gr. Degetény Lajos, 2-ik helyettes igazga-tónak: Ammer László, mind kettő egyhangulag.

Igazgatósági tagokul a beadott 202 szavazattal: Bende Gyula 195, Gazdik Lajos 170, Baumner Arnold 165, Felsenburg Tivadar 157, Fölkel Károly 156, Dr. Felső Ferenc 138, Dr. Grünbaum Jakab 137, Hottovinszky Károly 125 szavattal, párttagsok Domján Pál 123 és Simko Frigyes 122 szavazattal.

Felügyelők lettek: Tomcsok Nándor 164, Kossaszky Emil 150, Dr. Gerő Már 113, Sztranyavszky Géza 108 és Cserevnyák György 104 szavazattal.

Végül Szontagh Pál urnak és a körinkből Losozsra távozó Havas Gyula igazgatósági tag urnak jegyzőkönyvi közönet szavazattal.

Az ülést Szontagh Pál elnök úr déli 12 órakor be-

fejlesztnek jelentő ki A kegyelmes úr Baintner Otto urak volt vendége, ki magas vendége tiszteletére fenyves ebédet adott vendégszerető házában.

Fölhívás.

A nográdmezei tanszermuseum szervezése ügyében. A nogr. m. tanfőnöki 1887-ik évi közgyűlésen elhatározta, hogy B-Gyarmaton tanszermuseumot állít föl. Ennek célja: 1. kiállítás-szerűen egybegyűjteni mindazon tanszereket és eszközöket, melyek a népiskolai oktatásra alkalmasak; 2. módot nyújtani a tanszerek tanulmányozására, utbaigazítást adni a népoktatási tanintézetek felszerelésére s esetleg közvetíteni a taneszközök beszerzését; 3. szakcsorion összehívott szemléleti tárgyak többes példányait a megyei népiskolák közt kiosztani.

Emnélfogva a tanszermuseumot kezelő bizottság: a.) megszerzi a népoktatásnál legelészrebb tanszereket; b.) elfogad mindenemű szemléleti tárgyakat (eszközöket, készülékeket, rajzokat, térképeket, állatokat, növényeket, ásványokat, kővetéleteket, magvakat stb.); iparcikkeket; gazdasági, kertészeti és háztartási tárgyakat s eszközöket, azoknak mintáit; régiségi tárgyakat; régi s új tankönyveket; iskolai könyvtárba való műveket; e.) közszemlére elfogadja az oly tanszereket is, melyek a tulajdonjog fenntartása mellett ideiglenesen vagy állandóan kiállíthatók.

A kezelő bizottság törekvése oda terjed, hogy a közönség, főleg pedig a tanítók tanulásig tájékozást szerezhessenek a tanszermuseum által; a kezdeményezést azonban csak általános részvétel s közreműködés fogja azon fokra emelhetni, melyen egy megyei tanszermuseum a népoktatás főirányítására hatni hivatva van.

Házafelnőt tisztelettel fölhívja emnélfogva a kezelő bizottság a tisztelt közönséget, s különösen az érdeklél tanítókat s tanügybarátokat, s szíveskedjenek a köznevelés érdekében mindent elkövetni, hogy részint közvetlen közreműködésük (gyűjtés, adakozás) által a tanszermuseum gyarmattassák, részint másokat meggyőzésen az ügynek, e közhasznú intézmény egyesült erővel kellő fokra emeltessek.

A tanszermuseum ideiglenes helyisége a b-gyarmati polgári iskola épületében lesz, melynek megtekintése végett a polgári iskola igazgatójánál, mint a kezelő bizottság elnökénél bármikor jelentkezhetni.

Írásbeli megkeresések, értesítések valamint a tanszermuseumnak szánt költemények, polgári iskola igazgatóságához szintén küldendők.

A tanszermuseum kezelő bizottsága.

A b-gyarmati róm. kath. temetkezési társulat közgyűlése.

A b-gyarmati róm. kath. temetkezési társulat év rendszer közgyűlést nagyszámú részvényes tag jelenlétében február hó 26-án a város háza tanástermében elnök érdeklődés mellett tartotta meg. Ifj. Schulcz Lajos alelnök miután a tagok határozatképességét constatálta, az ülést megnyitotta; mielőtt azonban a napi rendre tért volna, indítványozta, hogy elhunyt Reményfy József elnöknek, a ki a társulat megalakítója s a társulat megalakulása óta 1866. évtől folytonosan elnöke volt, emléke jegyzőkönyvileg megörökíttessék. Alelnök ezen indítványa egyhangulag elfogadtatták. Továbbá igen szépen összedőlött elnöki és évi jelentése köztetséssel fogadtatták és tudomásul vételelt. Végül jelenti, hogy a mai közgyűlés előtt a választásnál az 1886. 1887. évről, vagyis két évről fog beszámolni, miután az elmúlt éven közgyűlés Reményfy József ur betegeskedése folytán nem volt megtartható. Tudomásul vételelt.

Mohár József pénztáros bejárta az 1886. és 1887. évről szóló számadását, melyek a kiküldött számvizsgáló bizottság által felülvizsgáltattak s minden tételekben helyesnek találtattak, (készpénzmaradvány 1887. december 31-én 1054 frt 70 kr. Tagsági hátralékok: 2868 frt. Lettári vagyon érték: 1415 frt 80 kr. Összesen 8338 frt 50 kr.) Örvendtes tudomásul vételelt s pénztárosnak a felmentvény megadott. Ebből kifolyólag Ifj. Holtovitsky Károly plebános ur indítványozta, hogy a tisztviselőnek, miután a társulat vagyonát farságának s ügyhuzalmának által ilyen szép és tekintélyes összegre emelték, részükre jókivűvi köszönet szavaztassék. Indítványa egyhangulag köztetséssel fogadtatták.

Alelnök bejárta a választmány által kiküldött bizottság javaslatait az alapszabályok módosítására nézve, melyek pontonként felolvastattak és jóváhagyás végett a nn. befolygminiszteriumhoz felterjesztetni rendeltették. Ugyanezen bizottság javaslata a ravatal díjjak kiszállítására nézve elfogadtattak. A nagymérvű tagsági hátralékokra nézve határozották, hogy az 5 forinton felül hátralékosok záros határidő alatt írásban kellőtassanak fel, nem fizetés esetén pedig a társulat tagjai közül töröltessek.

Miután a társulat tisztviselőinek 3 évi működésük lojáróvan, ifj. Schulcz Lajos alelnök úgy az ő valamint a tisztviselők nevében a közgyűlés bizalmát megköszönvén, állásukról lemondván, az új választások elrendelését kérte határozatba hozni. Erről nézve a közgyűlés Ifj. Nodics János urat kérte fel választási elnökül, ki is helyét elfoglalta, a választásokat következő ordnungnyel ajtette meg. Egyhangulag megválasztatták: elnök Ifj. Holtovitsky Károly, igazgató ifj. Schulcz Lajos, jegyző

Kommerell Gyula, pénztáros Molnár József. Választmányi tagok: Dászniszky János, Ebenfűher György, Hyress Ferencz, Irseicz József, Keszvessy Lajos, Lepeszyk Béla, Lehoczy László, Ifj. Nedics János, Papp László, idős Schulcz Lajos, Bády István, Reményi Károly, Szarboz József, Veszedovszky János, Zimányi János. Pénzszelő Gyetvay Imre.

Végül Holtovitsky Károly elnök úr megköszönve a közgyűlés bizalmát, miután egyéb tárgy nem lévén, az ülést berokszította.

Kommerell Gyula.

Vasúti értékpapírok kiállításátelése. Az utazó közönség érdekében a hazai vasutak egy része felette gyakorlati célú s a közönségnek jelentékeny anyagi előnyöket nyújtó intézményt léptetett életbe. Arról van ugyanis szó, hogy folyó évi március 10-től kezdve vasúti értékpapírokat adhatnak ki a magyar kir. államvasutak összes vonalán, továbbá az arad-temesvári budapest-pesti pécs-bárcis, mohács-pesti és magyar északkeleti vasutakon, valamint az első magyar gőcsországi, kassa-oderbergi s a nyugati vasút magyar vonalán.

Ezen értékpapírokat 65 frt értékű I frtos, 50 kros és 10 kros értékpapírok tartalmaznak s egy ily füzet ára csak 50 frt. Ezen füzetekben foglalt értékpapírokkal a fent elősorolt vasutak összes magyar vonalaira bármily személy szállító tehát gyorsvonatra is szóló rendes árújegyek válthatók a keleti express-vonalat egyesüli kivételével bármely kocsiosztályra. Ezen kívül válthatók ezen értékpapírok alapján a magy. kir. államvasutak Budapest személypályaudvaráról, valamint a Budapest mögött fekvő jelentékenyebb állomásokról Bruckon át Bésből és vissza való utazásra is közvetlen jegyek.

Bésből valamint a bécs-brucki vonal állomásairól Budapest felé pedig középszíntűvel meglátandók közönséges jegyek Bruckig, míg a továbbutazásra Brucktól kezdve a vonatvezetőnél válthatók már jegyek ismét értékpapírok fejében. Ezen alkalommal a Bésből Budapestre utazókra nézve az értékpapírokkal járó menetdíj kedvezménynek a bécs-brucki vonalra esedékes része a bruck-budapesti menetdíj árából keponatik, úgy hogy a Bésből Budapestre való utazás évenként tényleg csak annyira kerül mint a megfordított irányban. E szerint tehát a Lsm. Brucktól Budapestig járó menetdíjak a következő összegekben lesznek értékpapírokkal kiegyenlítették, és pedig gyorsvonatoknál az I. osztály 13 frt 80 kr; a II. osztály 6 frt 60 kr; kombinált személy és gyorsvonatoknál az I. osztály 13 frt 80 kr, a II. osztály 9 frt 60 kr s a III. osztály 7 frt, személyvonatoknál pedig az I. osztály 12 frt 50 kr, a II. osztály 8 frt 70 kr s a III. osztály 6 frt 20 kr.

Ezen értékpapírokat az előbb említett vasutak valamennyi jelentékenyebb állomásán, valamint a magyar kir. államvasutak összes városi személygyőrdőiben kaphatók, de a részes vasutak összes állomásán, valamint posta utján is megrendelhetők, mely utóbbi esetben azonban a megrendeléshez a füzet árán kívül a postai elküldésért 2 db. 10 kros levéljegy is mellékelendő. A részletes határozmányok az e részben kiadott díjzabálóból vehetők ki, melyekből példányok a fentnevezett vasutak igazgatóságainál, valamint azok összes állomásán s a m. kir. államvasutak városi menetdíj iródaiban díjtalanul kaphatók, esetleges megkeresésre példányok az említett vasúti igazgatóságok által postán is megküldetnek.

Budapest 1888. február 23-án.

Az igazgatóság.

H i r e k.

Rymer, Madách Pál földbirtokos, Madách Károly volt alispán fia, március 10-én jegyzette el Buttler Matild báró kasszonyt. Ifj. Buttler György ur szép és szeretőreméltó leányát. Határtalan boldogság kísérje e szép frigyet!

Gr. Gyűrű Ábrahám főispánunk önmegmoltósága febr. hó 28-án szintén részt vett O felsége által adott udvari ebéden, melyre az ország több jeles hivatalos volt.

† Gyöngy Kálmán a magyar közélet nagynevű veteránja, több ízben a magyar parlament elnöke, a volt balkezőp pártnak Tisza Kálmán után elsőrendű tagja, volt pénzügyminiszter, febr. hó 28-án 80 éves korában megözölni. Vele a magyar társadalom egyik díze, az elme a jellem és lelkiismeret mintaképe szalt a sírba. Legyen áldva emléke mindörökké.

Szerény Ottólla, Szerény Gábor főszolgabíránk egyik kedves leánya s az országos színházező IV-ik osztályának kitűnő növendéke, Budapestben febr. hó 25-én a várszínházban két számban lépett fel és művészi fölleple teljes sikert aratott. A központi lapok, melyek mindig igen fukarok a fiatal művészek díszletelésében, egyhangulag teljes elismeréseket nyilvánítták ki a fiatal és a mellett igen szép és kedves művésznő játéka felett. A fiatal művésznő sikeres föllepésnek az edes szülőik is szemtanúi voltak, s örömtelien győződhettek meg, hogy kedves leányukra a legszobó jövő várakozik.

A költségvetési bizottság tegnap (márcz. 3-án) tartá havi rendes ülést. Az ülés lefolyásánál részletes tudósítást lapunk jóvó számban hozunk.

Béjdi táncvirágok. A mulató kedv, miután oly rövid volt a farsang, áthátolt a böhötte is; így a null helyen ismét két piknik zajlott le, melyek egyikét f. hó 1-én a „Balassa” teremben az izraelita jemesse órára, másikat pedig tegnap este leginkább tisztviselői fiatal urak rendezték a Casino helyiségében. Miután ez utóbbi mulatság, melyre egyaránt mint tudjuk, számos család küldött, lapunk zarta után tartatik, arról csak a jövő héten referálunknak; a másik piknikről azonban már elmondhatjuk, hogy azon körben, melyre az számitva volt, minden tekintetben igen sikerült, a legjobb íze családok nagy számmal voltak itt képviselve; a hangulat magyar nemzeti, a társalgás előkelő volt; a toltettek izékes egyszerűségük által tüntek ki, a Barth által

készített három fogást közközművel pedig bármely ismerős is meg lehetett elégedve, s érdeme meg, hogy nem elfeltjárt, de mindjárt 10 órakor szertorlatott. Utánja gyümölcs, fagyalt, fekete kávé; utána 2 órakor tea és hideg étkek, hajnal után káposztale. Hogy az ily etkezési helyes beosztás mellett a tánc is nagyobb annál folyt, mint másokéban, s hogy minden tekintetben észszerűbb ily módok, bizonyos részletj mellett rendezni a társas táncos-telvények, azt halmozottan állíthatni. A megjelentek közül többőnk felsorolja dr. Berecz Henrikét, Benedek Somané, Harva Arminé, Doman Bernatné, dr. Hecks Jozsefné, Duvall Arminé, Jaulucz Ferenczné, dr. Keleti Kálmáné, Kizyós Ignácné, Kohn Arminé, Markó és Jozsefné, Klein Fülöpné, Polatsék Ferenczné, Schmiedl Sándorné, Schwartz Ignácné és Simonné, Tomesko Nandorné, ifj. Weisz Arminé, Weisz Dávidné, Jakabné, Ignácné, Mórné és Simonné s Ungar Zsigandé; a leányok közül Böhcher Regina, Doman Lóza, Gráber Szidi, Hecks nővérek, Klein Édel, Kohn Ilka, Schönfeld és Schmiedl nővérek, Weisz Anna, Irma, Jozsán, Regina, Margit és Vilma, Zinner Helen k. a. Halljuk, hogy az ize ifjúság hasonló társas estélyeket a nyarig minden hónapban szándékozik rendezni, azon körösünkre, hogy miért tartják ez estélyeket csaknem kizárólag a saját felekezeti körökben s miért nem vesznek részt a jobb családok a keresztények által rendezett mulatságokban is, leplezetlenül kijelentették, mert ugyanannak és leányok más mulatságokon mindn megjelenni melleszöknek vannak köteve. E fölfogást azonban részünkről nem osztjuk egészen, mert ha akadnak is ily-öt meg előtölés és türelmetlen fölfogásokkal, a mielőtt nagy többségről ezt állítani meg sem lehet. Egy kis város társadalmi életé pedig nem fűri meg, hogy az intelligensabb családok is kaszók és felekezetekbe oszlanak. Ne legyenek tehát egyes kivételek miatt túlerközökkel, kövessék más példarostott magyar városok példáját: a jó harmonia minden szép és jó ügynek csak hasznára fog válni városunkban is.

A régi dalárók. M. Schultz Lajos városi pénztáros szívesegéből vettük teljes megjegyzéssel a derek dalárókak, kik 1863. évben, tehát 25 év előtt mint utótrók működtek a magyar műdal nemeseitelen. Karnagy volt Okolicsányi János ur, tagok, a kik meg jelenleg is városunkban élnek: Zolnay István, Tarjaj János, Papp László, id. Kovácsik Lajos, Lepeszyk Béla, Filler Lajos, Schultz János és id. Schultz Lajos. Elköltöztek Tirpay Ferencz, Dilberger Lajos és ifj. Nagy Gábor; meghaltak: Vladár Andriás, Binner Pál, Launer János, Fröhlich Vilmos, Körner Alajos, Omazla János, Itak Balázs és Chikány Mihály szinten karnagyok.

A b-gyarmati néphaz. mely ez idő-szerint vidékünkön a legnépesebb és legkeresettebb pénzintézet, s a melynek részvényei folyvást emelkednek, ismét egy nagyszámú ügy kereszttulvitelére vállalkozott. Ez a fűrdő ügy mely B-Gyarmaton közegészségügyi tekintetből a legfontosabb kérdés. A febr. 29-ki igazgatóság ílése megjelent 10 igazgatósági tag a megtett indítvány folytán egyhangulag magáévá tette az eszmét, s Horváth Dániel elnöklete mellett Kondor József és Dr. Hecks József igazgatósági tagokat és ifj. Sultz Lajos könyvelőt kiküldte az iránt, hogy a Hajóssy-féle telken, mint a népház tulajdonján építendő förlélek tervezetét és költségvetését szakértőkkel állapítsák meg és ezen munkálatakat végleges elhatározás végett terjesszék a teljes igazgatósági ülés elé.

Béjdi mulatság. Utánzódon példátul szolgálhat a vidéki közönség számára azon fenyves s minden ízben élvezetes zene estély, mely múlt hó 18-án Salgó-Tarjában Horváth Bertalan szolgabíró ur szíves vendégszerető házában folyt le. Ugyanis a házi garda s annak szeretőre méltó kedves nejje a házi asszony Horváth Várady Mariska egy esküvőn magáéból álló „Quintettel” csoportosított össze Dr. Trojan Alajos ur kitanó gondonka művész élén s vezetés alatt Dr. Vajda Ferenc Rozsánál János, Potussek József és Beer József ork közreműködése mellett, kik oly meglható és valódi művésziességgel kezelték hangszereiket, hogy a hallgatóság minden egyes classicus darabot a legnagyobb kelleséssel között zajos tapsokkal járta és ajneltte meg, a műkedvelő urak sem voltak fukarok a díszes közönséget minél jélesebb zeneköltők mint pl. Bethoven, Mozart stb. műveivel a zene világába magukkal ragadni. Méltó volt e magas művelzetre az egybegyűrt díszes vendég korszori is, mely körösorban a salgó-tarjani notabilitásokon kívül a következő hölgyek foglalták a dísz helyet u. m. Boczkó Dánielné, Borbély Lajosné, Gerber Frigyesné, Luchkovics Imréné, Luby Gézáné, Nagy Heléné (Szt. Kútról) öz. Rubint Károlyné, Dr. Trojan Alajosné, Unger Gusztávné Dr. Vajda Ferenczné továbbá Tóth Viki (Loezből) Rubint Adél kasszonyok. A mulatvészes est és program befejeztével kezdődött a valódi hullussí vasaora, mely a legkedélyesebben több poharköszöntővel fűszerezve 11 óráig húzódtott, a fáradhatatlan házi garda s a gondos házi asszonynak a kiszolgálatra mindig figyelmes föllegetele mellett, mikor is utóbb kezdődtek a már nagyobb hevel és erőssél előadott zene darabok. A vendégek csak éjfel után 2-3 óra közt távoztak ezen kellemetes éjvetétek színhelyéről. Gy.

Tóth Zoltán losonekerkörteli országgyűlési képviselő rópiratolt ir. „Esznek, igazságügyi kérdésekről”.

Végvárad. Gaby Ferenc és társainak, mint nehái öz. Szudy Henrik örökösének Herzeleldi László és társa ellen okmányhatósági írás periben a végvárgyalás a b-gyarmati kir. törvényszék által marcz. hó 8-ra tüzetett ki. Összesen 14 tanu lett ezen érlekes tárgyaláshoz beidézve.

S-Tarjában a múlt vasárnap volt összejövetés volt; ugyanis a 185 sz. telervonalat a tartalkozománnyal összeszedetelt vonatra ütközött, ennek következtében több kocsit teljesen összerúzódtott és meg több nagyobb sérüléseket szenvedett. A vizsgálat azonban megindítva lón s Gaushtaler Alajos forgalmi hivatalnok, ki már 15-én van s-Tarjani állomáson, fölfüggesztetett. A kár többésem 10000 frtra rúg.

